

jednej konstrukcji wytwornicy acetylenowej, o ładunku karbidu ponad 2 kg do 10 kg	Zł	200.—
jednej konstrukcji wytwornicy acetylenowej, o ładunku karbidu ponad 10 kg	"	250.—
za tę samą konstrukcję wytwornicy, lecz innej wielkości— od każdej następnej wielkości	"	40.—
b) jednej konstrukcji urządzenia zabezpieczającego (jednej wielkości)	"	60.—
za tę samą konstrukcję urządzenia, lecz innej wielkości — od każdej następnej wielkości	"	10.—
c) jednej konstrukcji wytwornicy acetylenowej wraz z urządzeniem zabezpieczającym, o ładunku karbidu do 2 kg	"	160.—
jednej konstrukcji wytwornicy acetylenowej wraz z urządzeniem zabezpieczającym, o ładunku karbidu ponad 2 kg do 10 kg	"	260.—
jednej konstrukcji wytwornicy acetylenowej wraz z urządzeniem zabezpieczającym, o ładunku karbidu ponad 10 kg	"	310.—
za tę samą konstrukcję wytwornicy wraz z urządzeniem zabezpieczającym, lecz innej wielkości — od każdej następnej wielkości	"	50.—

Jeśli przedstawiono do badania wytwornice tej samej konstrukcji, lecz różnych kategorii, w zależności od wielkości ładunku karbidu, wówczas za pierwszą wytwornicę opłata wynosi średnią arytmetyczną z opłat, ustalonych dla tych kategorii.

III. za badanie wytwornic w myśl § 19 (przepisy przejściowe) rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 29 sierpnia 1934 r. o budowie i stanie technicznym wytwornic acetylenowych (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 741):

jednej wytwornicy acetylenowej wraz z urządzeniem zabezpieczającym	Zł	50.—
za każdą następną wytwornicę wraz z urządzeniem zabezpieczającym w tem samym miejscu badania i u tego samego właściciela	"	20.—

IV. za ostemplowanie wytwornic acetylenowych, dopuszczonych do użytku w myśl § 16 ust. 1 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 29 sierpnia 1934 r. o budowie i stanie technicznym wytwornic acetylenowych (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 741):

jednej wytwornicy acetylenowej	Zł	15.—
--------------------------------	----	------

za następne cztery wytwornice tej samej konstrukcji i tej samej wielkości po	Zł	5.—
za dalsze wytwornice tej samej konstrukcji i tej samej wielkości po	"	3.—

V. Obniżone opłaty od następnych wielkości tej samej konstrukcji pobiera się za wytwornice lub urządzenia zabezpieczające, przedstawione rzeczoznawcy równocześnie z wytwornicą lub urządzeniem, których konstrukcja ma być dopuszczona do użytku.

§ 2. Opłaty ustalone w § 1 uwzględniają już diety i koszty podróży rzeczoznawcy.

§ 3. Wnioskodawca lub zgłaszający wytwornicę acetylenową bądź urządzenie zabezpieczające obowiązany jest uiścić rzeczoznawcy wyżej ustalone opłaty przed przeprowadzeniem badań oraz przed ostemplowaniem wytwornicy.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

351.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 12 lipca 1935 r.

o przyznaniu ulg w sprawie ochrony wynalazków, wzorów i znaków towarowych XV Międzynarodowym Targom Wschodnim, organizowanym przez Izbę Przemysłowo - Handlową we Lwowie w czasie od 31 sierpnia do 15 września 1935 r. włącznie.

Na podstawie art. 3 ust. 3, art. 90 ust. 3 i art. 182 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 384) zarządzam co następuje:

§ 1. Publikacja albo jawne stosowanie wynalazku lub wzoru, wystawionych na XV Międzynarodowych Targach Wschodnich we Lwowie, nie będzie przeszkodą do uzyskania patentu lub zarejestrowania wzoru, o ile nastąpiły po wystawieniu, zgłoszenie zaś wynalazku lub wzoru w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej nastąpiło przed upływem sześciu miesięcy od daty wystawienia. Pod temi samymi warunkami nie będzie przeszkodą do uzyskania patentu lub zarejestrowania wzoru ani samo wystawienie wynalazku lub wzoru na XV Międzynarodowych Targach Wschodnich we Lwowie, ani inne zgłoszenie, dokonane w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej po dacie wystawienia.

§ 2. Zgłoszenie w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej znaku towarowego, umieszczonego przedtem na towarze, wystawionym na XV Międzynarodowych Targach Wschodnich we Lwowie, będzie korzystało z prawa pierwszeństwa przez sześciomiesięczny okres czasu, rozpoczynający się od daty wystawienia.

§ 3. Do zgłoszenia wynalazku lub wzoru, wniesionego do Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej z powołaniem się na ulgi, określone §§ 1 i 2

niniejszego rozporządzenia, winno być dołączone zaświadczenie zarządu XV Międzynarodowych Targów Wschodnich we Lwowie, stwierdzające przedmiot i datę wystawienia, do zgłoszenia zaś znaku towarowego — zaświadczenie tegoż zarządu, stwierdzające, że dany znak umieszczony był na towarze, wystawionym na wymienionych targach, tudzież osobę wystawcy, przedsiębiorstwo, rodzaj towaru oraz datę wystawienia.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

352.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 1 lipca 1935 r.

w sprawie przepisów sanitarnych dla hoteli, pokoiów umeblowanych i pensjonatów.

Na podstawie art. 11 ust. 1 lit. e) ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 198) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Przepisy rozporządzenia niniejszego mają zastosowanie do hoteli, pensjonatów, zajazdów i pokoiów umeblowanych, przeznaczonych do odnajmowania na krótkotrwały pobyt.

(2) Do przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia obowiązani są właściciele (dzierżawcy, zarządcy) zakładów, wymienionych w ust. (1).

§ 2. W miejscowościach, zaopatrzonych w urządzenia wodociągowe i kanalizacyjne, zakłady, wymienione w § 1, mogą być zakładane wyłącznie w budynkach, mających te urządzenia; w innych miejscowościach wolno je zakładać tylko w budynkach, które mają zapewnioną dostateczną ilość wody, odpowiadającą przepisom rozporządzenia Ministrów Opieki Społecznej i Spraw Wewnętrznych z dnia 27 sierpnia 1933 r. o wodzie do picia i potrzeb gospodarczych (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 562), oraz posiadają należyte urządzenia ściekowe.

§ 3. (1) Wysokość pokoiów dla gości powinna wynosić co najmniej 2,5 m, a ilość powietrza, przypadającego na 1 osobę — co najmniej 15 m³. Pokoje powinny być suche, dostatecznie oświetlone (stosunek powierzchni okien do powierzchni podłogi nie może być mniejszy niż 1 : 12) oraz mieć należyte urządzenia do ogrzewania i przewietrzania. Ściany i sufity powinny być malowane jasną farbą olejną lub klejową. Podłogi powinny być gładkie bez szczelin z materiału nieprzeziąkliwego.

(2) W pokojach powinny być umywalnie z wodą bieżącą, przytem w budynkach, niemających urządzeń wodociągowych, zbiorniki wody przy umywalniach powinny być stale zaopatrzone w dostateczną ilość wody (§ 2).

(3) Postanowienia ust. (1) i (2) mają odpowiednie zastosowanie do pokoiów dla służby.

§ 4. W miejscowościach, posiadających urządzenia wodociągowe i kanalizacyjne, każdy zakład, wymieniony w § 1, powinien posiadać łazienkę. W innych miejscowościach zakłady, wymienione

w § 1, powinny posiadać przynajmniej urządzenie natryskowe.

§ 5. Ciepłota w pokojach, przeznaczonych dla gości, nie może wynosić mniej niż 18° C.

§ 6. (1) Kuchnia powinna być dostatecznie obszerna, widna, mieć ściany jasne, co najmniej do wysokości 2 m o powierzchni gładkiej, łatwo zmywalnej, podłogę gładką bez szczelin, z materiału nieprzepuszczalnego, i należyte urządzenia wentylacyjne.

(2) Kuchnia powinna być oddzielona od pomieszczeń mieszkalnych.

(3) Kuchnia przeznaczona jest wyłącznie do przygotowywania potraw. Korzystanie z pomieszczeń kuchennych w innych celach, a w szczególności zamieszkiwanie w nich, spanie i przechowywanie w nich przedmiotów, nieprzeznaczonych do użytku kuchennego, jest wzbronione.

(4) Osoby, zatrudnione w kuchni, powinny nosić białe fartuchy, sięgające po szyję, zapinane z tyłu, na głowie zaś powinny mieć białe czapki.

§ 7. (1) Artykuły żywności i gotowe potrawy powinny być przechowywane w oddzielnym, widnym i dobrze przewietrzanym pomieszczeniu. Artykuły żywności, łatwo ulegające zepsuciu, powinny być przechowywane w miejscu chłodnym. Trzymanie takich artykułów bezpośrednio na lodzie jest wzbronione.

(2) W ciepłej porze roku kuchnie i pomieszczenia do przechowywania artykułów żywności powinny mieć okna zaopatrzone w siatki, zabezpieczające od much.

§ 8. (1) Na każdym piętrze powinien być co najmniej 1 ustęp oddzielny dla kobiet i dla mężczyzn, przytem 1 ustęp powinien przypadać co najmniej na 20 pokoiów. W miejscowościach, mających urządzenia wodociągowe i kanalizacyjne, ustępy powinny być spłókiwane. W innych miejscowościach ustępy powinny być urządzone w sposób zabezpieczający grunt od zanieczyszczeń, a powietrze od wylizów. Ustępy powinny mieć bezpośredni dostęp powietrza z zewnątrz i mieć należyte przewietrzanie. Zbiorniki ustępowe powinny być opróżniane po napełnieniu ich najwyżej do 2/3 głębokości.

(2) Ustępy nie mogą znajdować się w sąsiedztwie kuchni.

§ 9. (1) W zakładach, wymienionych w § 1 ust. (1), wolno zatrudniać tylko te osoby, które przedłożą świadectwo lekarza urzędowego, stwierdzające, że nie są one dotknięte jedną z chorób, wymienionych w art. 2 pkt. 1 — 28 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 198), ani chorobą weneryczną albo zaraźliwą lub odrażającą chorobą skórą. Ważność świadectwa powinna być stwierdzana przez lekarza urzędowego przynajmniej co 6 miesięcy.

(2) Osoby, zatrudnione w zakładach, wymienionych w § 1 ust. (1), powinny być czysto ubrane.

§ 10. (1) Bielizna zakładowa powinna być czysta i zmieniana co najmniej raz na tydzień. Każda osoba, przybywająca do zakładu, powinna otrzymać czystą bieliznę pościelową i ręcznik. Wydawanie użytej już przez inną osobę bielizny przed jej wy-